

Sygn. akt I ACz 457/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc SA Dariusz Mazurek (spr.) SA Kazimierz Rusin
------------------------	---

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) **Sp. z o.o. w Z.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 12 marca 2015r., sygn. akt I C 825/10

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznane biegłemu sądowemu A. L. (1) wynagrodzenie w kwocie 703,34 zł obniżyć do kwoty 351,67 zł (trzysta pięćdziesiąt jeden złotych 67/100), a w pozostałym zakresie wniosek biegłego oddalić.

II. oddalić zażalenie powoda w pozostałej części.

SSA Dariusz Mazurek SSA Anna Pelc SSA Kazimierz Rusin

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Przemyślu przyznał biegłemu sądowemu A. L. (2) wynagrodzenie w wysokości 703,34 zł.

Sąd wskazał, że biegły przystąpił do czynności poprzedzających wydanie opinii, zgodnie ze zleceniem Sądu. Zapoznał się on z aktami sprawy, opracował koncepcję i metodykę sporządzenia opinii, ponownie analizował akta po ich zwrocie. Sąd zauważył, że wprawdzie do wydania opinii nie doszło, jednakże biegły podejmował czynności zmierzające do jej sporządzenia, co uzasadniało zasądzeniem na jego rzecz wynagrodzenia w oparciu o art. 288 k.p.c. i art. 89 ust. 1 - 4 w zw. z ust. 5 u.k.s.c oraz § 1 pkt. 1 i 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...).

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie zarzucając:

- naruszenie art. 288 k.p.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że mimo nie wydania opinii przez biegłego przysługuje mu wynagrodzenie,
- naruszenie art. 89 ust. 1-4 w zw. z ust. 5 u.k.s.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przejęcie, że mimo nie wydania opinii przez biegłego przysługuje mu wynagrodzenie,
- naruszenie § 1 pkt. 1 i 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...).
- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 288 k.p.c. poprzez nie wyszczególnienie w uzasadnieniu kryteriów dla których sąd przyjął konkretną wartość wynagrodzenia biegłego,
- naruszenie art. 92 ust. 1 i 2 u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie.

Wskazując na powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Powód zarzucił przede wszystkim, że sąd z urzędu przyznał biegłemu wynagrodzenie, co w świetle art. 92 ust. 1 i 2 u.k.s.c. jest niedopuszczalne.

Biegły nie sporządził opinii w sprawie, ani też nie przedłożył pisemnych wniosków, czy koncepcji sporządzenia opinii. Podjęte przez biegłego czynności, nie przyczyniły się w żaden sposób do ustalenia zasadności roszczenia.

W ocenie powoda, skoro biegły nie sporządził opinii, a jedynie podjął się wskazanych czynności, to niezasadnym było przyznawanie mu wynagrodzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na częściowe uwzględnienie w zakresie wysokości przyznanego biegłemu wynagrodzenia.

Na wstępie należy podkreślić, iż zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i n. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014r. poz. 1025) Stosownie do art. 90 u.k.s.c. i art. 93 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa Sąd z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy, a także wysokość wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy - na podstawie przedłożonego rachunku.

Przepisy ustawy nakładają na sąd lub referendarza obowiązek ustalenia należności biegłego (art. 93 u.k.s.c.) poprzez ustosunkowanie się do danych przedstawionych przez biegłego wymienionych w tzw. karcie pracy (por. pogląd Sądu Najwyższego zawarty w orzeczeniu z dnia 19 października 1966 r., I CR 93/66). Przy ustalaniu wysokości należnego biegłemu wynagrodzenia decydujące znaczenie ma nie ilość rzeczywiście wykorzystanego przez biegłego czasu, lecz czasu niezbędnego do prawidłowego opracowania opinii przez osobę dysponującą niezbędnymi wiadomościami w danej dziedzinie. Sąd orzekający w sprawie w zakresie przyznania biegłemu wynagrodzenia powinien zatem badać, czy opinia została sporządzona w granicach tezy dowodowej oraz powinien dokonać weryfikacji zasadności czynności podjętych w związku z opracowaniem opinii, czasu niezbędnego do ich dokonania, a także przyjętą przez biegłego stawkę wynagrodzenia. Ustalenia poczynione przez sąd powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu postanowienia przyznającego biegłemu wynagrodzenie.

Nie ulega wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie Sąd pismem z dnia 24 października 2013r. zlecił biegłemu sądowemu A. L. (1) opracowanie pisemnej opinii (k. 674).

W związku z wniesioną przez stronę skargą na przewlekłość postępowania, Sąd zwrócił się do biegłego o zwrot akt pismem z dnia 19 listopada 2013r., które zostały mu zwrócone 13 lutego 2014r. (k. 686). Następnie powód pismem

z dnia 19 marca 2014r. cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii przez niniejszego biegłego, co skutkowało cofnięciem zlecenia przez sąd (k. 692).

Biegły przedłożył rachunek oraz kartę pracy, z której wynikało, że biegły podjął się następujących czynności : zapoznał się z aktami sprawy (8 godzin), odesłał akta (1 godzina), przygotował pismo o terminie oględzin i je wysłał (1 godzina), ponowna analiza akt (8 godzin), opracowanie koncepcji i metodyki sporządzenia opinii (3 godziny). Łącznie czynności te zajęły biegłemu 22 godziny, za co domagał się przyznania mu wynagrodzenia w wysokości 703,34 zł.

W rozpatrywanej sprawie Sąd I instancji zaaprobował w całości liczbę godzin poświęconych przez biegłego sądowego A. L. na wykonanie niniejszych czynności.

W ocenie sądu odwoławczego budzi zastrzeżenia wskazana ilość czasu poświęconego przez biegłego na poszczególne czynności.

Nie ulga wątpliwości, że biegły nie sporządził opinii w sprawie, jednakże podjął się on czynności przygotowawczych do jej wydania. Tym samym na Sądzie spoczywał obowiązek ustosunkowania się do podjętych przez biegłego czynności przygotowawczych, ich zweryfikowania i przyznania za nie stosownego wynagrodzenia.

O ile wskazana przez biegłego ilość godzin na zapoznanie się z aktami sprawy, dwukrotne odesłanie tych akt i sporządzenie pisma o terminie oględzin nie budzą zastrzeżeń (tj. łącznie 11 godzin), to nieuzasadnionym jest domaganie się przez biegłego wynagrodzenia za ponowne zapoznanie się z aktami sprawy oraz za opracowanie koncepcji i metodyki sporządzenia opinii, łącznie za 11 godzin. Trudno bowiem dać wiarę by zachodziła ponowna potrzeba zapoznawania się w całości z aktami sprawy, a opracowanie koncepcji i metodyki sporządzenia opinii jest elementem końcowej pisemnej opinii, która przecież nie została sporządzona.

W tej sytuacji zasadnym jest obniżenie żądanego przez biegłego wynagrodzenia i przyznania biegłemu wynagrodzenia jedynie za 11 godzin pracy, co daje kwotę 351, 67 zł (11 x 31,97 zł –stawka za godzinę pracy) .

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, na podstawie 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznaną kwotę wynagrodzenia obniżył do kwoty 351,67 zł, oddalając wniosek biegłego jak i zażalenie powoda w pozostałym zakresie w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego, jako postępowania wpadkowego, Sąd orzeknie w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c).

SSA Dariusz Mazurek SSA Anna Pelc SSA Kazimierz Rusin